

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΟΡΓΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΡΑΜΠ

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους πόλεων της Αμερικής, από την Καλιφόρνια μέχρι τη Νέα Υόρκη, σε οργισμένες διαδηλώσεις ενάντια στον ακροδεξιό, ρατσιστή και σεξιστή νικητή των προεδρικών εκλογών των ΗΠΑ. Αυτές οι αυθόρμητες κινητοποιήσεις στέλνουν ξεκάθαρο μήνυμα ότι η αντίσταση ξεκινάει από την ίδια την καρδιά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και ότι παντού μπορούμε να οργανώσουμε τις μάχες για να μην πάρει αέρα η ρατσιστική ακροδεξιά από τη νίκη του Τραμπ.

Στην Αθήνα, η πρώτη ευκαιρία να συντονιστούμε με αυτό το κύμα αντίστασης είναι στο συλλαλητήριο ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα, του απερχόμενου πλανητάρχη που ετοιμάζεται να παραδώσει την προεδρία στον Τραμπ και έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη για αυτή την εξέλιξη.

Όταν, πριν από οχτώ χρόνια, ο Ομπάμα κέρδιζε τις εκλογές, εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο είχαν προσδοκίες ότι ο πρώτος Μαύρος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ θα σηματοδοτούσε μια πορεία ενάντια στον πόλεμο, στο ρατσισμό και στη φτώχεια.

Στην πράξη, ο Ομπάμα και το Δημοκρατικό κόμμα αποδείχθηκαν νεκροθάφτες εκείνων των ελπίδων.

Στα μέτωπα του πολέμου, οι διακηρύξεις για ειρηνικές λύσεις μέσα από τη διπλωματία μετατράπηκαν σε βομβαρδισμούς με μη-επανδρωμένα αεροσκάφη αφήνοντας χιλιάδες άμαχους νεκρούς από τη Σομαλία μέχρι το Πακιστάν και κατάληξαν σε νέες στρατιωτικές επεμβάσεις των ΗΠΑ στη Συρία, στην Υεμένη και στο Ιράκ.

Στα μέτωπα του ρατσισμού, η αμερικάνικη αστυνομία σπάει όλα τα ρεκόρ σε δολοφονίες Μαύρων προκαλώντας την εμφάνιση ενός κινήματος που αναγκάζεται να θυμίζει ότι «οι Ζωές των Μαύρων Μετράνε» την ώρα που στο Λευκό Οίκο βρισκόταν ένα Μαύρο προεδρικό ζεύγος.

Αλλά και στο μέτωπο της οικονομίας, η αναιμική ανάκαμψη από τη βουτιά του 2008 το μόνο που κατάφερε είναι να μεγαλώσει το χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς. Για την εργατική τάξη αυτό που έφερε ήταν στασιμότητα στα μεροκάματα και περιπλάνηση για εκατομμύρια νέους και άνεργους από

μια δουλειά του ποδαριού στην άλλη. Για τους καπιταλιστές, όμως, εξασφάλισε βουνά από κέρδη που καταλήγουν στον τζόγο των χρηματαγορών και για τους τραπεζίτες ιδιαίτερα εξασφάλισε και ασυλία για τις εγκληματικές φούσκες της κερδοσκοπίας.

Αυτή την κληρονομιά υποσχόταν να συνεχίσει η Χίλاري Κλίντον και μάλιστα πιο επιθετικά για τα συμφέροντα του αμερικάνικου καπιταλισμού. Γι' αυτό βρήκε απέναντί της την οργή εκατομμυρίων εργατών. Ακόμα χειρότερα, τα επιτελεία του Δημοκρατικού κόμματος φρόντισαν να εξουδετερώσουν την καμπάνια του Μπέρνι Σάντερς που προσπαθούσε να κερδίσει την εργατική οργή προς τα αριστερά. Άφησαν έτσι το πεδίο ελεύθερο στον Τραμπ να παριστάνει ότι είναι τάχα «αντίπαλος του κατεστημένου» και «νοιάζεται για τους απλούς εργάτες».

Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο Τραμπ είναι απατεώνας, ένας δισεκατομμυριούχος που έφτιαξε την περιουσία του μέσα από την κερδοσκοπία στα ακίνητα και μοιράζει ψεύτικες υποσχέσεις ότι θα φέρει δουλειές στην Αμερική ξεκινώντας εμπορικούς πολέμους με την Κίνα και χτίζοντας ένα ρατσιστικό τείχος στα σύνορα με το Μεξικό. Το πρόγραμμά του μόνο νέα χτυπήματα μπορεί να φέρει για την εργατική τάξη και οικονομικά (με «αμερικάνικες δουλειές» με μεξικάνικα μεροκάματα) και πολιτικά (με ρατσιστικές και σεξιστικές διακρίσεις).

Ξέρουμε, όμως, επίσης καλά ότι η ανάδειξή του δεν σημαίνει δύναμη αλλά αντίθετα σηματοδοτεί κρίση για την άρχουσα τάξη των ΗΠΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι τα Χρηματιστήρια κατέγραψαν την ανησυχία τους με πτώση μόλις φάνηκε η νίκη του Τραμπ. Τόσο το Ρεπουμπλικανικό όσο και το Δημοκρατικό κόμμα συνειδητοποιούν με τρόμο ότι οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους έχουν σημαίνει ότι χάνουν τον παραδοσιακό έλεγχο που είχαν. Θεώρησαν και θεωρούν ότι ο Τραμπ παίζει με τη φωτιά όταν δημαγωγεί παριστάνοντας τον αντίπαλο του κατεστημένου για να πάρει την ψήφο οργισμένων εργατών. Προσπάθησαν να τον σταματήσουν και απέτυχαν. Και ανησυχούν γιατί ξέρουν ότι ο Τραμπ δεν ελέγχει αυτή την οργή.

Δικαιολογημένα ανησυχούν, γιατί ξέρουν ότι υπάρχει το προηγούμενο του Brexit. Στη Βρετανία, ο φίλος του Τραμπ, ο ηγέτης του UKIP Νάιτζελ Φάρατζ έπαιξε το ίδιο παιχνίδι προσπαθώντας να μπει επικεφαλής της εργατικής αγανάκτησης στο δημοψήφισμα για την έξοδο από την ΕΕ. Οι εργάτες της Βρετανίας ψήφισαν μαζικά για την έξοδο παρακάμπτοντας την κινδυνολογία σύσσωμης της άρχουσας τάξης. Το αποτέ-

λεσμα, όμως, δεν ήταν ένας θρίαμβος για την ακροδεξιά, αντίθετα ήταν αφετηρία για τη μεγαλύτερη κρίση όχι μόνο στη Βρετανία αλλά σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή την απειλή έχει μπροστά της και η άρχουσα τάξη των ΗΠΑ. Η οργή των εργατών και της νεολαίας που σιχαίνονται τους τραπεζίτες και τους πολιτικούς που τους υπηρετούν έχει εκφραστεί έξω από τις κάλπες με κινήματα όπως οι Καταλήψεις στις πλατείες, τα συλλαλητήρια «Οι Ζωές των Μαύρων Μετράνε», οι απεργίες για συνδικαλισμό και αυξήσεις στα φαστφουντάδικα και στα πολυκαταστήματα. Ο κόσμος από αυτούς τους αγώνες ήταν που εκφράστηκε με το «φαινόμενο Σάντερς», δηλαδή με αναζητήσεις προς τα αριστερά.

Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες ώστε η νίκη Τραμπ να μην πυροδοτήσει μια ακροδεξιά δυναμική, αλλά αντίθετα να οξύνει την κρίση των από πάνω και να ανοίξει ευκαιρίες για την εργατική αντίσταση. Αλλά αυτό δεν μπορεί να προχωρήσει με μια αριστερά τύπου Σάντερς, στην αγκαλιά του Δημοκρατικού κόμματος. Χρειάζεται μια αριστερά αποφασισμένη να στηρίξει δυναμικούς αγώνες ενάντια στον πόλεμο, τη φτώχεια και το ρατσισμό, με ορίζοντα την ανατροπή του καπιταλισμού. Και αυτό δεν ισχύει μόνο για τις ΗΠΑ αλλά παντού- και εδώ.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ διαφήμιζε τον Ομπάμα σαν «φίλο των ελληνικών θέσεων» για το χρέος και για τη «σταθερότητα στην περιοχή». Τώρα αυτός ο εξωραϊσμός του Πλανητάρχη κατάρρευσε και ο Αλέξης Τσίπρας στέλνει συγχαρητήρια στον Τραμπ. Θα φτάσει μέχρι το σημείο να τον ανακηρύξει και αυτόν «φίλο» στο όνομα της «συνέχειας του κράτους» καθώς ο Ομπάμα αγωνίζεται για μια ομαλή μεταβίβαση της αμερικάνικης Προεδρίας; Ο κατήφορος δεν έχει τέλος. Χρειαζόμαστε και εδώ μια αριστερά αντικαπιταλιστική και επαναστατική, σε ρήξη με το ρεφορμιστικό δρόμο που κατακυλάει από Μνημόνιο σε Μνημόνιο και θέλει να μηδενίσει τις «προσφυγικές ροές» παρέα με τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ, των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην περιοχή.

Όλοι στις πορείες στο τριήμερο του Πολυτεχνείου, όλοι στις απεργίες στις 24 Νοέμβρη και 8 Δεκέμβρη, το μέλλον μας δεν είναι ο βάρβαρος καπιταλισμός των Τραμπ και των Μέρκελ, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός.

Αθήνα, 10 Νοεμβρη 2016.

• www.sekonline.gr • τηλ. 210 5241001 • ergatiki@otenet.gr

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ